

Kraks Blå Bog

Anmeldt af Hans Hertel

Kraks Blå Bog 1992

1309 sider

ISBN 87-7225-411-4

Kraks Forlag A/S

I *Replikker og Pointer* (1984) fra Johannes Møllehaves overskudslager af anekdoter kan man læse om en uhyrligt snobbet dame, der i et selskab går rundt og præsenterer sig for at kunne vifte med sit familienavn. Hun når til en stille mand i en krog og spørger nedladende: „Og hvad laver så De, min gode mand?“ „Jeg er murer.“ Med opbydelsen af al sin tolerance svarer hun: „Jamen, det kan man da så udmærket være.“

Mange regner *Kraks Blå Bog* for lige så snobbet – det er mest de udenforstående og forhippede, og det kan man da så udmærket være. Selv ikke-puritanere har et speget forhold til den. Hvis man sætter kikkerten for det ene øje, er Den blå Bog en udfordring her midt i vores verdensberømte jævnhed og jantelovsregulerede beskedenhed. Men sætter man kikkerten for det andet øje, er Den blå Bog faktisk tværtimod et symptom på det åbne samfund.

Modsat vokskabinetet af døgnfluekändis'er i Se og Hør består *Kraks* udsøgte selskab af „8.320 nulevende danske, færøske og grønlandske mænd og kvinder“ (siger undertitlen), som er kommet der ved egne veldefinerede fortjenester. Det er væsentlig mere inden for det muliges række-

vidde end at blive adlet med et Sir eller bare at opnå et dansk ridderkors.

Den blå Bog fordrer netop *ikke* blåt blod: her kan journalisten, fagforeningsmanden, muremesteren der blev byggematador og lagtingsmanden få sin succes og sociale opstigning krediteret. Man kan frabede sig optagelse, men modsat diverse amerikanske prestigeværker kan man ikke købe sig til det. Under den synsvinkel er Den blå Bog udtryk for den borgerlige revolutions lighedsideal og den frie sociale rekruttering ud fra liberalismens enhver-er-sin-egenlykkes-smed-ideologi.

Statusbørs eller håndbog?

I manges øjne er *Kraks Blå Bog* altså primært en social institution, en årlig børsnotering for social status og – netop i kraft af sit demokratiske grundlag – langt vigtigere end Hof- og Statskalenderen, også som *snob value*. Men afslappet og objektivt set er den „bare“ Danmarks vigtigste personalhistoriske opslagsværk.

Som håndbog er den uundværlig. Hjemme hos os har den altid stået i spisestuen, i lige stor afstand fra vores skrivebord – og lige til at række ud efter fra middagsbordet, for erfaringsmæssigt er det både ved arbejdet, ved samtaler under middagen og når vi har gæster, at der er brug for den. Den følgende vurdering bygger derfor på 25 års daglig brug, og netop tiden har vist, hvor overraskende meget den kan bruges til. Der er dage, hvor jeg slår op i den flere gange.

Fabrikant Erik Billing (død 1990) og hustru Inga Andriessen i Lejre, gift m. adf. arkitekt Inge-Lise B.
Student i Medicin i Københavns Universitet 1965, cand. scient. (Kbh. Univ.) 1970, lic. scient. 1971, dr. scient. 1978.
Lektor ved Kbh. Univ. 1975, forskningsprofessor emst. fra 1989.
Medl. af Danmarks Naturvidensk. Akademi fra 1982 og af Det Kong. Danske Vidensk. Selskab 1990.
Har skrevet: Introduction to the theory of molecular collisions in chemical kinetics (rdsp., 1978).
Adresse: Clausonhøjvej 15, 2770 Vanløse. Sommerresidence: Næddeløsevej 13, 6294 Høje.

HENRIK CHRISTIAN overlag, dr. med. f. 30/8 1932 i Fakse, søn af forfatteren Walter Erikot Erik Blicher (død 1947) og hustru Elisabeth H. Georg (død 1991); gift 7/9 1955 m. overlag, dr. med. Vibeke Blicher (se deinet).

Student i Schwabinghøj Skole 1952; med. eks. (Kbh. Univ.) 1960, uddannet ved forsk. klynkske hospitaler; speciallæge i intern medicin og endokrinologi 1970; dr. med. (Kbh. Univ.) 1969; overlag ved Hvidovre Hospital 1972-79; endokrinolog-konsulent ved Rigshospitalet 1975-76; overlag ved Niels Steensens Hospital 1979; cheflege fra Niels Steensens og Hvidovre Hospital fra 1980.
Klinisk lektor i intern medicin ved Kbh. Univ. 1968-72; underviser ved speciallægeuddannelsen i medicinsk endokrinologi og ved andre lægelege og parakliniske eksaminationer fra 1969.
Medl. af bestyrelsen for Dansk Selskab for Intern Medicin 1969-71, for Dansk Endokrinologisk Selskab 1972-78, formand 1976-78, af Diabetisforeningen længe tid 1980; af redaktionskomiteen for Lægeforeningens medicintidsskrift 1975 og dansk redaktør for Acta Endocrinologica 1975-81; chefredaktør for Acta Endocrinologica fra 1981.
Medl. af det Centrale Komite for the International Endocrine Society 1975-76, af WHO Expert Advisory Panel on Chronic Degenerative Diseases fra 1979; næstformand for European Association for the study of Diabetes 1980-82; medl. af den Executive Committee of European Federation of Endocrine Societies fra 1985 og af Medical Science Advisory Board of the Danish Diabetes Foundation fra 1980.
Har skrevet: Absorption of injected insulin. A clinical pharmacological study (idsp., 1969); artikler om hypofyse- og binyrebarkstermer, hypertension, muskelfarmakologi, muskulinærvævet og om hypoglykæmi.
Titler: Præstegaard fra Bernhard Knudsen og hustru Mette Ramussen. Fond 1969.
Adresse: Brodby 17, 2820 Gentofte.

BINDER VEDS overlag, dr. med. f. 28/9 1933 i Kbh., datter af lægelektor og digter Svend Aage Andreassen (død 1983) og hustru Lindsøe. Hellen A. L. Lassen (død 1964); gift 7/9 1957 m. overlag, dr. med. Christian Binder (se deinet).
Student i Østergård Gymn. 1952; med. eks. (Kbh. Univ.) 1960, uddannelse ved forsk. klynkske hospitaler; speciallæge i intern medicin 1960; medicinsk mænterarbejder domme 1974; dr. med. 1972; overlag ved med. afd. B, Kbh. Amts Sygehus i

Gentofte 1974-76, ved med. afd. C, klynkske Sygehus i Herlev fra 1976.
Klinisk lektor i intern medicin ved Kbh. Univ. fra 1971; underviser ved speciallægeuddannelsen i medicinsk gastroenterologi fra 1978 og ved efteruddannelseskurser i gastroenterologi.
Formand for Dansk Selskab for Intern Medicin 1981-83, medl. af bestyrelsen 1978-83; medl. af bestyrelsen for Nordisk Forening for Intern Medicin 1979-83 og af International organization for the study of inflammatory bowel disease (IOIBD) fra 1986.
Titler: ordn. speciallægepræsentant i intern medicin til sundhedsstyrelsen. Speciallægen i videreuddannelsesspørgsmål fra 1987.
Har skrevet: Colitis ulcerosa, behjert ved studier af calmodulinindhold (idsp., 1972).
Adresse: Brodby 17, 2820 Gentofte.

BINDSLEV AAGE overlag, f. 2/4 1915 i Madsby, indst. søn af missionær, cand. theol. Carl Bindslev (død 1975) og hustru Ida Henriette Christine B. (død 24/5 1941 m. Ulfrikke Christine B., f. 7/12 1916 i Mødtjøstamkær, Indien, datter af missionær Poul Lange (død 1981, se Blå Bog 1981)) og hustru Valborg Margrethe F. Hansen (død 1953).
Student i Sønderhus 1932; med. eks. 1939; læge på Lange Kirchs Østgrønland ekspedition 1938; senere uddannelse på hospitalet i provinsen og Kbh., Statens Serum-institut og Røntgenlaboratoriet i Statens Institut, chef for Østgrønlandsinstitutionen i Nærbek i Svien 1946-56; postgraduat i København 1950 (Esbjerg); studierejse til Danmark 1953; l. reservering og Centralbyggetur i Holbæk 1956, ved Orlundshøj 1957; adl. og samme uddannelse i tvilling landene, assistent ved Kbh. Universitet for eksperimentel kirurgi; overlag ved Centralbyggetur i Holbæk 1960-74, multilateral missionærchef og overlag ved det danske undergrundsværktøj i Leopoldville, Congo i 1965; overlag ved Revalderingsskolen i Holbæk 1974-81.

Medl. af bestyrelsen for Kistne Mediciner-Amds 1934-38 og for Erstatning Lægeforening fra 1937; formand for Nordvestjyllands Lægeforening 1968-70; medl. af Planlægningsudvalget for Sygehusvesenet i Vestsjælland Amt 1974-79 og af British Medical Association.
Adresse: Amalægsgårds Alle 35, 4380 Vajprunde.

BINDSLEV BJØRN docent, arkitekt, f. 9/3 1923 i Kbh., søn af borgmester Alfred Bindsløv og hustru Esther f. Harboe (død 1973); gift 2/7 1948 m. Mari Ingberg B. f. 26/5 1923 i Svaneborg, Norge; datter af arkitekt Ole Jensen (død 1968) og hustru Hanne f. Martinen (død 1958).
Student i Herlufsholm 1941; afgang fra Kbh. Byggeskole 1946; lærer af Kunstakademiet i København 1949; leder af Sekretariatet i Belgien's Produktivitetstudieudvalg om overdragelse og afregning af byggeskudbetalt 1952-56; konsulent i byggerisationalisering i Belgien's Produktivitetstudieudvalg 1956-58; docent ved Kunstakademiet i Arkitektisk Byggetegningsadministration fra 1960; tekn. dr. (Lunds Univ.) 1973; gæstprofessor ved Arkitek-

skolen i Rom 1968; idsp., virksomhedsleder ved byggerisationalisering fra 1960.
Medl. af Conseil International du Bâtiment (ICB) og af Comité Européen des Economistes de la Construction (CECE).
Har skrevet: Overførte en virksomhed (1961); Co-ordinated Building Communication (1964); Data-Koordinering i Byggerisationalisering (1967); Computer Aided Building Administration (1968).
Adresse: Høvningsvej 23, 2550 Vedbæk. Sommerresidence: Talholmen, Mølle, 14040 Gømo, Sverige.

BINDSLEV GEORG overlag, dr. med. f. 14/4 1904 i Fåborg, søn af borgmester Rasmus Bindslev (død 1953) og hustru, Onhva i Svendborg (død 1971); gift 12/5 1925 m. Else f. f. 2/4 1904 i Odense; død 1987; datter af skomager Adolf Hansen og hustru Ane I. Nielsen.
Student i H. Lange Skole 1922; med. eks. 1929; 2. reservelege ved Kresundhospitalet med adl. 1935-36; 1. reservelege med adl. i smst. 1936-36; assistent ved Centralstationen for Tuberkulosebekæmpelse i Kbh. 1935-36; assistent ved Tuberkuloseafdelingen på Statens Serum-institut 1932-36; speciallæge i lungetuberkulose 1937; medl. lægevalg 1947; dr. med. (Ålborg) 1946 og insumatet ved Tuberkulose (1939; overlag ved Kresundhospitalet 1938-38; med. og længemed. adl. Slåve Sygehus 1938-74; till. leder af Viborg Amts Tuberkulosestationer fra 1941; af Trindsted Amts Tuberkulosestationer fra 1949 og af Viborg Amts Lungelinklinik 1970-74; overlag ved og Hjørring Sygehus, lunge- og speciallæge fra 1975-77.
Formand for bestyrelsen for Slåve Museum 1944-57 og for Nationalforeningen af Tuberkulose Bekæmpelses kredsbestyrelser i Viborg Amt 1953-74; medl. af Red. Børnses Lægekommité 1956-65 og af Missionærforening for Viborg Amt 1970; æresmedl. af Dansk Lægeforening 1978; Titler: Vidensk. Lægelekt. 1978.
Adresse: Herremønsvej 52, 7800 Skive.

BINDSLEV FREDERIKSEN LAURITS indl. generaldirektør, f. 14/4 1916 i Kjellerup, søn af arbeslavorer P. Frederiksen (død 1947) og hustru Karne Marie f. Nielsen (død 1918); gift 24/9 1939 m. overlærer Hanne B. f. f. 27/3 1915; datter af købmand Kr. Kristensen (død 1959) og hustru Thora f. Bagge (død 1985).
Lærer, ITH, Langs Seminarium, Silkeborg 1937; student 1939; dagleveret i Hjørring 1944; mag. i Historie og Sprog 1954; lærer ved Århus Kommuneale Skole, vester 1954; 49. programleder ved Danmarks Radio (daktoreration) 1954; programleder i koredraget 1953; assistent i aktietræ og oplysningsråd 1959; chef for denne 1961; chef for TV's kultur-afdel. 1964; programleder for TV 1967 og till. for radio 1974; generaldir. for Danmarks Radio 1976-85.
Medl. af Udvalget til det danske akademiske Historie og af Selskabet for Historie, Literatur og Kunst.
Har skrevet: Pressen under Benningens (1966).
Adresse: Helebo Park 16, 3000 Helsingør.

BIRCH BØRGE kunsthandler, f. 13/7 1906 på Frøbg; søn af hovedbogholder Volmer

BIRCH

tereksamen og fortsætter til praktisk eller højere uddannelse, evt. doktorgrad, studieophold i udlandet o.l. Så følger skiftende ansættelser og karrieres andre fikspunkter.

Tredje afsnit oplyser siderhverv, Bindslev Georg overlag, dr. med. f. 14/4 1904 i Fåborg, søn af borgmester Rasmus Bindslev (død 1953) og hustru, Onhva i Svendborg (død 1971); gift 12/5 1925 m. Else f. f. 2/4 1904 i Odense; død 1987; datter af skomager Adolf Hansen og hustru Ane I. Nielsen.
Student i H. Lange Skole 1922; med. eks. 1929; 2. reservelege ved Kresundhospitalet med adl. 1935-36; 1. reservelege med adl. i smst. 1936-36; assistent ved Centralstationen for Tuberkulosebekæmpelse i Kbh. 1935-36; assistent ved Tuberkuloseafdelingen på Statens Serum-institut 1932-36; speciallæge i lungetuberkulose 1937; medl. lægevalg 1947; dr. med. (Ålborg) 1946 og insumatet ved Tuberkulose (1939; overlag ved Kresundhospitalet 1938-38; med. og længemed. adl. Slåve Sygehus 1938-74; till. leder af Viborg Amts Tuberkulosestationer fra 1941; af Trindsted Amts Tuberkulosestationer fra 1949 og af Viborg Amts Lungelinklinik 1970-74; overlag ved og Hjørring Sygehus, lunge- og speciallæge fra 1975-77.
Formand for bestyrelsen for Slåve Museum 1944-57 og for Nationalforeningen af Tuberkulose Bekæmpelses kredsbestyrelser i Viborg Amt 1953-74; medl. af Red. Børnses Lægekommité 1956-65 og af Missionærforening for Viborg Amt 1970; æresmedl. af Dansk Lægeforening 1978; Titler: Vidensk. Lægelekt. 1978.
Adresse: Herremønsvej 52, 7800 Skive.

Fjerde afsnit opsummerer hans/hendes skrive- og udgivelsesvirksomhed. Femte afsnit oplyser priser og hædersbevisninger – på borgerligt grundlag, om jeg så må sige, for ordener figurere øverst i biografien, straks efter stillingsangivelsen. For mange er det tydeligt det vigtigste af det hele. Det vender vi tilbage til.

Til sidst står adresser, både daglig- og ferie-. Kun få lægger slør over deres opholdssted ved at henvise til et firma, en institution, et forlag, et teater eller ligefrem deres advokat.

Spalte op og spalte ned over 1300 sider à 3 palter, men de mange millioner oplysninger er overskueligt struktureret og præsenteret. Satsbilledet er mindre kønt: edb-programmet producerer påfaldende mange grimme orddelefsfejl (dog sjældent meningsforstyrende). Skriftgrad og skydning er meget krævende for øjnene. Mange af Den Blå's brugere og smugkiggere – den personalhistoriske interesse vokser som bekendt med årene – må dyrke deres last med forstørrelsesglas.

Grundlag

Det er både håndbogens styrke og akilleshæl at den bygger på, hvad de biograferede selv oplyser – dels på oplysningsark ved optagelsen, dels ved den årlige ajourføring (udskrift fra databasen sendes til justering hos de 8.000, der ikke er døde siden sid-

Side i nedsat størrelse. Tre-spaltet opsætning med løb bagkant.

Opbygning

Det var i 1910 udgiveren af Kraks Vejviser, dr. Ove Kråk (1862-1923), fik den givtige idé at etablere en dansk parallel til den engelske *Who's Who*, og gennem de 82 årgange har håndbogens grundlag og opbygning været de samme:

Første afsnit oplyser den biograferedes stilling og funktion(er) i samfundet, fødetid og -sted, forældres stilling, fødsels- og dødsår, eget giftermål – evt. flere – og ægtefælle(r)s afstamning.

Andet afsnit giver kolegang og uddannelse. Det er kun kronprins Frederik og prins Joachim, der tager revl og krat med, fra dåb og underskete til konfirmation og faldskærmskurser. Almindelige kødelige begynder normalt med handels-, real- eller studen-

ste årgang). Der er oplagte ressourcerfordele ved at bruge folk selv som meddelere, men risikoen er lige så indlysende, for deres meddelsomhed er af stærkt skiftende omfang og pålidelighed.

Nogle er så diskrete, at det virker som krukkeri, i værste fald som hemmelighedskræmmeri. Man aner ugler i mosen: hvad er det der ikke tåler dagens lys? Både for lidt og for meget spolerer ideen. Syv linjer er koket og ubrugeligt. Tre spalter er prætentivt og uoverskueligt. Hvad skal man med oppustede biografier, hvor folk promenerer deres mindreværdskomplekser ved minutiøst at opnotere hver eneste tidsskriftartikel, de har publiceret siden 1927? Rent bortset fra dem der både vil blæse og have mel i munden: de vil gerne være med, men samtidig søger de at distancere sig ved at medtage parodisk bagatelagtige oplysninger eller tage gas på værket.

Jamen, kommer det egentlig offentligheden ved hvilke bestyrelser og kollegiale organer en stormagasin- eller bankdirektør sidder i – og hvem en professor er eller var gift med? Svaret er, at det første er af klar offentlig interesse, og det andet er kendsgerninger, man normalt kan finde i avisen, og som det kan være praktisk at kunne slå samlet op. Man venter også med rette at finde dem i et biografisk leksikon, og når der er huller fx i ægteskabslisten – eksempelvis i Gyldendals Dansk biografisk Leksikon – er det fordi redaktionen ikke har haft ressourcer til selv at supplere op, hvor nulevende mere eller mindre bevidst slører deres livshistorie.

Man kunne ønske, at Kraks redaktion fik ressourcer og beføjelser til at redigere kraftigere, systematisk efterprøve oplysninger og supplere op, så dækningen blev ensartet og 100% vandtæt.

Brugsmuligheder

Alt i alt er Kraks Blå Bog eminent praktisk opbygget og eminent brugbar – „i det mindste, i det største“ som Oehlenschläger sagde. Det vil på moderne dansk sige: på både makro- og mikroplan.

Brugt rigtigt kan den oplyse de fleste sammenhænge i samfunds- og kulturlivet. Selv nogle af de uofficielle kan man dechifrere frem ved hjælp af Sherlock Holmes' komparations- og deduktionsteknik. Når kritiske journalister – de der endnu ikke har fundet optagelse i Den Blå som informationschefer og kommunikationsdirektører – vil udgrave baggrunden bag finansskandaler som Nordisk Fjer og Hafnia, kan de starte her med at indkredse fletværket af bestyrelsesrelationer mellem Lønmodtagernes Dyrtidsfond, storbankerne og det store hartkorn. Her finder man også forbindelserne mellem Det kgl. Teaters ny bestyrelse og det øvrige kulturliv. Den dag man også kan abonnere på Krak som database, vil Sherlock Holmes-teknikken kunne systematiseres til Bagmandspolitiets niveau.

Bogen er lige så nyttig på mikroniveau. Om sine 8.320 sjæle – og til dels deres ægtefæller – kan den oplyse alt fra afstamning, bryllups- og dødsdage til karriereforløb, udstationeringer og specialer (og nyten forlænges af det tillæg med 15.229 tidligere biograferede, der udkom som tillæg til Den Blå's 80. årgang i 1989). Tit når min kone og jeg har skullet møde nye mennesker, fagligt eller selskabeligt, har den fourneret os med baggrundsinformation, der lynhurtigt har sporet os ind på det centrale eller eksotiske i deres liv – eller på minerede områder, så vi undgik taktløshed.

Oplysningerne om de biograferedes bog- og værkproduktion er en hel

håndbog i håndbogen. Også her er det forbandet inkonsekvent hvad folk meddeler, men når oplysningerne er tilstrækkelig fyldige, er Den blå Bog Danmarks hurtigste bibliografiske referenceværk. Her kan kulturjournalisten finde alle Dronningens oversættelser, illustrationer, messehageler og scenografier, til næste gang de professionelle lufter deres brødnid. Her er de udvalgte samlede bogproduktion på ét bræt, med korrekte titler og årstal, der ellers ville kræve snesevis af opslag. Jeg tror at de oplysninger står for halvdelen af mine opslag, og i ni af ti tilfælde finder jeg, hvad jeg har brug for – på en brøkdæl af den tid det tager at gå ind i de officielle søgesystemer.

Og Den Blå er mindst dobbelt så hurtig som nøgle til de udvalgte privatadresser som telefonbogen, for modsat KTAS' pladsfedteri bringer Krak både postnumre og -distrikter. Derimod er den – modsat Who's Who – for seriøs til at oplyse om „hobbies“, skønt det er et centralt supplement til de udvalgte portræt.

Lystlæsning

Hvis den type opslagsværker havde eksisteret i 1830'ernes og 40'ernes Paris, vil de have hørt til Balzacs nattelæsning, mens han skrev sin *Comédie humaine* om det militære, politiske, økonomiske, kirkelige og ægteskabelige liv. Den Blå er oplagt lystlæsning på dage, hvor man er i det sociologiske hjørne, og det sker jævnligt at jeg begynder med at lede efter en konkret oplysning – og pludselig vågner jeg op og opdager, at jeg har været fortabt i to timer, fordi øjnene selv gik på opdagelse efter andre oplysninger og gode historier.

Den Blå vrimler af gode historier for hvo der kan læse indenad, og den

er en skatkiste, når man interesserer sig for „den menneskelige komedie“ – det som Balzacs samtidige, den danske forfatter og filosof Poul Martin Møller kaldte *Affectation*, dvs. forfængelighed. Her er „selvmeddelelsesprincippet“ en klar fordel, fordi det bliver til selvudlevering.

Det er alle varianter af menneskelig selvoptagethed og selvbedrag, der passerer revy i underholdende, nu og da grotesk opmarch. Her er den lille mand, der puster sig op ved at notere hver eneste bestyrelsespost i grundejerforeningen og hver eneste gæsteforelæsning ved udenlandske universiteter. Her er kunstnere, der anfører hver eneste projektstøtte fra Statens Kunstfond som en hædersgave. Og der er ikke bare primadonnaer som på 79. år nægter at opgive deres fødselsår. Man møder sågar mandlige foryngelseskure. En litterat skrev i årevis (indtil årgang 1992) bare: „f. i Kbh. Student (Gl. Hellerup Gymn.)“ – ingen årstal. Og straks efter starter han sin litterære virksomhed med at anføre en andens bog som sin egen.

Og så er der fhv. studenteroprørere, der er blevet satte samfundsstøtter med et diskret, men tydeligvis vigtigt R. efter deres titel – dvs. Ridder af Dannebrog. Disse forkortelser opløses bagest i tillægget „ridderordener og hæderstegn“, og disse 13 tætte

DANSKE RIDDERORDENER OG HÆDERSTEGN.

RE. = Ridder af Elefanten.
S.Kmd. = Storkommandør af Dannebrog.
SK. = Storkors af Dannebrog.
K¹. = Kommandør af 1. grad af Dannebrog.
K. = Kommandør af Dannebrog.
R¹. = Ridder af 1. grad af Dannebrog.
R. = Ridder af Dannebrog.
DH. = Dannebrogordenens Hæderstegn.
DM. = Dannebrogsmænd.

BM.1*.1.*BM. = Kgl. Belønningsmedalje af 1. grad m. Krone, af 1. grad, m. Krone, Belønningsmedaljen.

Til højre:
Udsnit i hel størrelse fra afsnittet om Ridderordener og Hæderstegn.

spalter med alle gradbøjninger af stor- og krigskors, frihedsmedaljer og „Den strålende stjerne“ af første til femte grad (Kina) er én lang forfængelighedens vagtparade.

Tabernaklet får mig til at tænke på satiren over en af vores mest ordensglade påfugle: Københavns skoleborgmester Ernst Kaper (1874-1940). Han var kendt af alle skolebørn for sin tyske grammatik med de klassiske remser, og engang i 30'erne, da han havde sikret sig et nyt trofæ til sin samling, afbildede en karikaturtegner ham med kors og ordener på hver bid af overkroppen, om halsen, under armene, overalt – og så bare denne tekst: *An, auf, hinter, in, neben, über, unter, vor und zwischen.*

Vækst

Der er også lidt statusjagt bag Den Blå's egen succes og vækst. Det har været en helt bogstavelig vækst – også i antallet af dem der opnår optagelse. Hvem der rådgiver og vælger og hvorfor er stadig en velbevaret hemmelighed (for at undgå pressio). Håndbogens første årgange fikserede tallet til 3.000 mænd og kvinder, så nye navne først kom til ved dødsfald. I 20'erne var det vokset til 5.000, og det fortsatte gradvis opad. 1944-45 kom der ingen Blå Bog „paa Grund af Forholdene“, som det eufemistisk hed i årgang 1946, hvor udrensnin-gen af værnemagere og tyskvenlige elementer holdt tallet nede på 5.736. I løbet af 60'erne steg det til 7.000 og i 80'erne til 8.000. Årgang 1992 er som sagt på 8.320 sjæle.

Ved 80-års jubilæet i 1989 skrev redaktionen: „Væksten er naturlig og rimelig, i betragtning af den vældige udvikling på alle områder af det moderne, specialiserede samfund: i administrationen, organisationslivet,

erhvervslivet, på det videnskabelige og kunstneriske område osv.“ Men det er påfaldende, at mens befolkningstallet knap nok er blevet fordoblet på de 80 år – fra 2,7 til 5,2 mio. – er antallet af betydningsfulde danskere, færingere og grønlændere blevet næsten tredoblet fra 3.000 til 8.320. Mirakuløst!

Fra USA udgår mange typer Who's Who'er med ren prestigefunktion – af typen *Community Leaders of the World, The International Book of Honor, Directory of Distinguished Leadership, Five Hundred Leaders of Influence* osv. Det er som regel – om ikke altid – en forudsætning for optagelse, at man på forhånd tegner sig for et eksemplar af værket (prisen er ofte ca. 100 dollars, men så får man det også med læder og guldtryk og med et certifikat til ophængning i sit kontor!). Den slags er Kraks Forlag højt hævet over, men de der optages i Den Blå får den tilbudt til favørpris (i 1992 590 kr. i stedet for 640 kr.). Det benytter mange sig af (halvdelen af oplaget på 4.000 ekspl. sælges i abonnement til firmaer, biblioteker og biograferede), og forlagets fortjeneste har derfor en vis sammenhæng med antallet af optagne navne.

At Den Blå vokser med 40 sider om året er ikke ubetinget praktisk for brugerne: det gør den stor (1309 sider med gnidret sats), tung, uoverskuelig og dyr. Det ligner også talentinflation, for når man ser hvem der optages, er det oplagt, at børskonjunkturer og medieflimmer henter døgnfluer ind i varmen som dr. Krak ikke ville have drømt om.

Det minder om hvad Blæksprutten skrev i 30'erne, da studenterårgangene begyndte at vokse: „Studerterne kan det samme som før – det er bare fordelt på flere.“